

2'arin

Nr. 222 - 21. NOVEMBER 1998

Janus og Kinna hava verið
bóndahjún í Dímun í 48 ár, nú tey
hava gjørt av at fara

Orð og myndir:
Dagfinn Olsen

Stóru var spenningurin, tá eg fríggjadagin 6. november settist í tylruna. Hetta var mín fyrsta tylruferð og, skomm at siga, eisini mín fyrsta ferð á útoyggj. Og vakur var túrurin yvir hvít-klæddu oyggjarnar, tá tyrilan lætti sær á og løtu seinni settist á Stóru Dímun, har Janus tók ímóti og minti okkum ferðandi á hálkuna, tá vit glað aftur fingur fast undir føti, hóast glerstoytt var. Lættur sum ein unglingi syfti hann so nógv krov í tylruna, sum rúm var fyri, og so fór tyrilan sína leið, full av jóla- og nýggjárskrási til fólk á fastlandinum.

Veðurtíðindini bóðu ikki frá góðum fyrri restina av vikuskiftinum, men hetta var ein vøkur løta, hóast kalt var, og gott var at koma innar í hitan, har Kinna tók ímóti. Inn í henda serstaka køkshitan, ið bert fæst frá

Nú fara tey av Dímun

Tey eru bóndaparið, ið hefur livað longst saman á Dímun. Bóndurnir í Stóru Dímun hava nevniliga ikki átt í sín lut at slíta høgan aldur, men eru oftast farnir av verðini undir óvanligum umstøðum. Men Janus og Kinna hava verið bóndahjún í Dímun í 48 ár, nú tey hava gjørt av at fara, og mangur gesturin, høgur sum lágur, hefur sitið væl inni hjá teimum. Nógv er eisini broytt hesi ári- ni, tey hava verið í Dímun

einum av gomlu svørtu komfýrunum.

Og hugnaligt er inni. Húsinu eru tvey, ið standa saman. Uttanfyrri hoyrast hundarnir Brita og Toya, ið so fegnir tóku ímóti tyriluni. Inni á sofuni liggur nýklipti Smokey, ið loypir fram á gólv til lurtitólíð, hvørjaferð Karl Martin syngur sangin Tillukku. Tá hoyrist ikki mannamál, sum Smokey syngur við. Tað er bert hesin eini sangurin, ið hefur vakt

hansara tónlistarliga áhuga. Ein skal tó ansa sær ikki at flenna at honum, tí so gerst hann firtin.

Í løtuni gongur Smokey í hosum, tí hann hefur hug at klóra sær ov nógv, so hol kemur á, nú hann er kliptur. Jú, hann er sanniliga at rokna sum eitt av húsólkunum.

Úr køksvindaeyganum sæst Suðuroyggin og tá skýmir síggjast ljósinu í Sandvík.

Sóu ljósareytt uppá alt

Kinna, ið er ættað úr Sandvík og er dóttir navnframa Niels Mørk, hevði tænt í Havnini í tvey ár, tá hon 19 ára gomul giftist Janusi 11. apríl í 1950 og tað var stórt umskifti at koma til Dímunar úr Havnini, minnist Kinna.

Tey giftust í Havnar Kirkju og brúðleypíð stóð í Klubbanum.

- Síðani fóru vit suður aftur til Dímunar 26. apríl,

dagin eftir flaggdagin, so tað verða 49 ár nú aftur í apríl. Á 2000 hava vit gull-brúðleyp, smílist Kinna.

Innbúgvíð kom suður og mátti sjálvsagt dragast upp, minnst tey bæði.

- Tað gekk væl hjá okkum, vit sóu ljósareytt uppá tað heila, greiðir Kinna skemtandi frá.

- Tað mundi vera í 1947 ella '48, at vit hittust, sigur Kinna, sum tó hevði verið einar tvær ferðir í Dímun, áður enn tey giftust.

Stein í høvdið

Janus er føddur í 1924 í Skúvoy og kom 3 vikur gamal til Dímunar.

- Oftast fóru konurnar av Dímun í samband við barnsbúrd og mamma fór til foreldur síni í Skúvoy, so har varð eg føddur, greiðir Janus frá.

Men mamman gjørdist einkja og Janus fadírleysur góðar 2 mánaðir eftir, at

- Postsamband var bert 2 ferðir um mánaðin, men vit vóru glað, um vit fingur postin einaferð um mánaðin, sigur Kinna og Janus tekur undir við henni í, at um veturin var tað sum oftast bert einaferð um mánaðin, at postsamband var

Janus var føddur.

- Fólk úr Suðuroynni vóru útferð í Dímun. Tað var í ræning og ferðafólki skuldi síggja hvussu tað gekk fyrri seg. Mamma var eisini við. Línan varð so einaferð drigin tótt upp og hefur tá rivið ein stein leysan í berginum. Pápi fekk steinin í høvdið og steinurin kleiv tað í tvey. Hann fall og reisti seg á knøðini, men small so, greiðir Janus frá.

Tað hevur verið ein hørd lagna hjá nýgiftari konu við einum barni, soleiðis at gerast einkja, eru Kinna og Janus samd um.

Hon giftist seinni uppáftur. Janus er sostatt elstur og einasta barn, sum mammuni untist at fáa við fyrra manninum. Seinni fekk hon børn við seinna manni sínum.

- Eg skal ikki siga, at eg eri elsti bóndi, ið hefur verið á Dímun, men eg havi verið longest, og vit eru bóndaparið, ið hefur verið longest saman í Dímun, sigur Janus og leggur afturat, at allir bóndurnir hava ikki verið frá barnsbeini í Dímun.

Bóndurnir í Dímun hava ikki átt í sín lut at liva leingi.

- Teir eru deyðir og tær eru deyðar, sigur Janus og orsøkirnar hava ofta verið,

Greinin endar á næstu síðu

